

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010027
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914010027.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, v trestnej veci obvineného ml. A. C. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 27. mája 2015 o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/9/2014 zo dňa 04.02.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu z r u š u j e.
Okresnému súdu Rimavská Sobota u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 04.02.2015 sp.zn. 11T/9/2014 samosudca označeného okresného súdu podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. (výrok uznesenia obsahuje zrejmu nesprávnosť, keď pri ustanovení § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. chýba súvislosť s odkazom na Trestný poriadok) v spojitosti s § 214 ods. 1 Tr. poriadku postúpil trestnú vec obžalovaného ml. A. C., nar. XX.XX.XXXX v F. Z., trvale bytom F. Z. XXX, okres F. Z., ktorá je vedená na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 11T/9/2014, kde je trestne stíhaný z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 09.08.2013 okolo 16.00 hodiny v katastrálnom území obce Y., v rybárskom revíri č. X-XXXX-X-X, vo vodnom toku N., pod cestným mostom v smere na obec Y., bez povolenia ulovil dvoch rakov riečnych (*astacus astacus*) tak, že rukami ich vylovil z potoka a následne jedného usmrtil, pričom bol pri čine prichytený policajtmí Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč, spoločenská hodnota raka riečneho bola stanovená na 66,39 Eur, čím poškodenej organizácii Slovenskému rybárskemu zväzu - Mestská organizácia Rimavská Sobota spôsobil škodu vo výške najmenej 66,39 Eur, Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, Odbor starostlivosti o životné prostredie, na prejednanie ako priestupok.

Naznačeným spôsobom rozhodol samosudca prvostupňového súdu po prijatí záveru, že žalovaný skutok nie je prečinom pytliactva, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť okresný prokurátor, v ktorej argumentoval tým, že sa nestotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu v naznačenom smere, pričom podľa jeho názoru konanie ml. obvineného C. napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. Rybárske právo upravuje zákon č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov a vykonávacia vyhláška č. 185/2006 Z. z. Týmto právom treba rozumieť oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby a ulovené ryby si privlastňovať, ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky. Za ryby sa považujú ryby všetkého druhu, ako aj ďalšie vodné živočíchy (napr. raky a pod.). Výkon rybárskeho práva môžu uskutočňovať len osoby na to povolané a osoby, ktoré majú na výkon týchto práv osobitné povolenie. Neoprávneným zásahom do týchto práv je každé úmyselné konanie, ktorým páchatel zasahuje do uvedených práv a povinností rybárstva. Lovenie rýb je akákoľvek činnosť, ktorá smeruje ku ich chyteniu. Nezáleží na

tom, či si páchatel' ulovené ryby prisvojí alebo ich nechá na mieste ulovenia. Objektom tohto prečinu je ochrana výkonu rybárskeho práva pred neoprávnenými zásahmi. Jeho objektívna stránka spočíva v neoprávnenom zásahu do výkonu rybárskeho práva a to tým, že páchatel' bez povolenia loví ryby a tým, že prechováva alebo na seba alebo na iného prevedie ryby neoprávnenne ulovené alebo nájdené. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie.

Sťažovateľ vyslovil záver, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 92 ods. 1 písm. u) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov v predmetnej veci, keď konanie obžalovaného mladistvého posúdil ako skutok, ktorý by mohol byť priestupkom s tým, že priestupku sa dopustí ten, kto odchyťava a usmrcuje živočíchov. Takýto postup súd odôvodnil absenciou materiálneho znaku trestného činu a absenciou ustanovení o úprave priestupkov v zákone č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov, pričom zaujal stanovisko, že na toto konanie obžalovaného mladistvého (pri aplikácii ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona a § 95 ods. 2 Trestného zákona) sa vzťahujú ustanovenia všeobecného zákona, za ktorý v tomto prípade považuje zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov. Z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov vyplýva, okrem iného, zákaz odchyťavať a usmrcovať živočíchov na miestach ich prirodzeného výskytu, teda predmetné ustanovenie neupravuje neoprávnený zásah do výkonu rybárskeho práva a ani lov rýb bez povolenia, z čoho je zrejmé, že ustanovenie o zákaze odchyty nie je zhodné ani v časti so skutkovou podstatou ustanovenia § 310 ods. 1 Trestného zákona a teda nepopisuje ani v základných črtách konanie obžalovaného mladistvého, ktorý bez povolenia lovil a nie odchyťaval ryby (raky) a tým neoprávnenne zasahoval do výkonu rybárskeho práva. Vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 24/2003 Z. z., v prílohe č. 6B, ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, v zozname chránených živočíchov uvádza, že živočích - rak riečny (*astacus astacus*) je chránený druh národného významu. Z tohto dôvodu je materiálny znak (nebezpečnosť činu pre spoločnosť) konaním obžalovaného mladistvého v celom rozsahu naplnený, pretože ide o narušenie spoločenských vzťahov, u ktorých je zvlášť zvýraznená ich ochrana. Podľa názoru sťažovateľa ustanovenie § 92 ods. 1 písm. u) zákona č. 543/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov nie je možné aplikovať v danom prípade preto, lebo obžalovaný mladistvý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu (materiálny a formálny), keď vykonal neoprávnený zásah do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia lovil ryby (rak ako zákonom chránený druh). Nie je možné akceptovať názor súdu ani v časti, v ktorej vyhodnotil materiálny znak (ako jeden zo zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu) takým spôsobom, že v trestnej veci obžalovaného mladistvého aplikoval ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona a § 95 ods. 2 Trestného zákona. Záverom sťažnosti prokurátor krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého uznesenia s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podala sťažnosť aj Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu, Jesenského 5, Rimavská Sobota, ktorá sťažnosť bola okresnému súdu doručená 17.02.2015 nie prostredníctvom pošty, ale osobne. Tu krajský súd upozorňuje okrem toho, čo bude uvedené nižšie na skutočnosť, že napadnuté uznesenie bolo tejto poškodenej strane (M. L. N.) doručené 13.02.2015, pričom účinne mohla byť taká sťažnosť podaná najneskôr v pondelok dňa 16.02.2015.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnostiach preskúmal nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým títo sťažovatelia podali sťažnosti a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia Trestného poriadku dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora bola síce dôvodne podaná, no v tomto štádiu trestného konania z iných dôvodov než tých, ktoré sú uvedené vyššie. Pokiaľ proti uzneseniu podala sťažnosť aj poškodená MO SRZ Rimavská Sobota, taká sťažnosť bola podaná nielen oneskorene, ale navyše bola podaná neoprávnenou osobou ako to má na mysli ust. § 193 ods. 1 písm. b) Tr. por., a to s poukazom na obsah ust. § 241 ods. 4 Tr. por., podľa obsahu ktorého proti rozhodnutiu uvedenému okrem iného v ods. 1 písm. b) § 241 ods. 1 Tr. zák., môže podať sťažnosť iba prokurátor a obvinený.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti, uvedené v § 214 ods. 1 Tr. por. V zmysle obsahu tohto ustanovenia Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že 13.01.2014 bola prokurátorom na Okresnom súde Rimavská Sobota podaná obžaloba na obvineného ml. A. C. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. (skutok je uvedený vyššie). V dôsledku urgency prokurátora samosudca 21.10.2014 nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 11.11.2014, na ktorý termín boli predvolané a upovedomené všetky oprávnené osoby. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 63) je zistiteľné, že na hlavné pojednávanie sa neustanovil obžalovaný ml. A. C., z ktorého dôvodu bolo samosudcom vyhlásené uznesenie, že hlavné pojednávanie sa odročuje na neurčito. Následne dňa 04.02.2015 rozhodol po opätovnom preskúmaní obžaloby samosudca spôsobom, ktorý je uvedený vyššie, t.j. postúpením veci v zmysle § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota o postúpení veci Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, odboru starostlivosti o životné prostredie, na prejednanie ako priestupku, je chybné predovšetkým v tom, že keď už samosudca určil termín hlavného pojednávania, ktoré potom odročil z dôvodu neprítomnosti ml. obžalovaného, po tomto úkone už nemohol obžalobu prokurátora opakovane preskúmať a vo veci rozhodnúť. Obžalobu totiž už predtým preskúmal a na podklade ust. § 241 ods. 1 písm. l) Tr. por. vo veci nariadil hlavné pojednávanie (porovnaj tiež per analogiam uznesenie NS SR sp.zn. Ndt/73/1992, uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí NS SR pod č. 50/1994). Bude preto povinnosťou prvostupňového súdu vo veci vykonať hlavné pojednávanie a na podklade vykonaných dôkazov v nej rozhodnúť, pričom podľa názoru krajského súdu nie je v tejto súvislosti vylúčený ani postup súdu v zmysle § 280 ods. 2 Tr. por. V súlade so zákonom však bude okresný súd povinný vysporiadať sa aj s príslušnou argumentáciou prokurátora a jeho odkazmi na obsah jednotlivých ustanovení Zák. č. 543/2002 o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov. S poukazom na uvedené krajský súd o sťažnostiach prokurátora a poškodeného rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.